

Obrazy, fotky, instalace, realizace...

Obrazy a fotky... Fotky a obrazy Kristýny Suché... Černobílé fotografie z kamenných her v prostoru chodby a Kristýniny nejnovější bohatě barevné obrazy, které spojuje otázka „Přichází s novými rolemi jiné vnímání světa?“, instalované v prostoru kavárny jsou pravděpodobně poslední klasickou výstavou v divadle.

Chystáme totiž určité změny. Chodba by do budoucna měla být věnována tvorbě Divadla Kámen. Prostor kavárny by se měl stát zmenšenou galerií, v níž se budeme zaměřovat na menší až velmi malý počet uměleckých děl či výtvarných realizací – o to ovšem důkladněji. Věříme, že menší počet nebude pro návštěvníky ochuzením,

a že jim naopak umožní intenzivnější komunikaci s jednotlivými díly.

Kristýna Suchá: Cesta do Španěl

Už od května umístí v kavárně (pravděpodobně s určitým přelivem do ostatních prostor) Ivan Jurečka svou instalaci vinylových motýlů. (hh)

blízké okolí

Mazutová výtopna

Na tomto místě se již skoro tradičně věnujeme sídlišti Invalidovna.

Tentokrát zdánlivě opustíme téma uměleckých děl ve veřejném prostoru a budeme se věnovat **mazutové výtopně** – pozoruhodné budově se střechou nepravidelných tvarů a s velkým komínem, na kterou se díváme z oken divadla.

V noci či večer po představení si jí možná nevšimneme, ale ve dne určitě – rozměrná šedá „visící“ střecha, pod ní či podél ní hnědé pásy oken a bílá betonová zeď... Stavba nepřilíží velká, na první pohled průmyslová, v opuštěné lehce zarostlé zahradě přitahuje. Čím přitahuje? Estetikou. Odborná literatura uvádí (volný výtah): dílo nebývale vzdušné estetiky, která je dána nepravidelným tvarem střechy

napnuté na ocelových lanec mezi tažnými piloty / stavba kombinující tektoniku lanové střechy s betonovou skořepinou / extravagantní konstrukční řešení, které dává formu celé stavbě, nikoli nepodobnou architektuře sakrální...

Dnes již nefunkční výtopna byla postavena v letech 1964-66 a autory této unikátní (dovolím si označení umělecké) stavby jsou architekt Jan Zelený a projektant a statik František Baumelt, který projektoval také například krásné prolomené plochy zakončující dva věžové domy na sídlišti Invalidovna.

Starší občasníky DK nejen s tématem sídliště najdete na stránkách divadla www.divadlokamen.cz/obcasnik. (hh)

zprávy

Groteska

Zahráli jsme dvě premiéry Ztráty obsahu v konfekčním obalu. Má jít o nevkusnou letištní komedii o ztrátě víry, revolveru a peněz. Co čekat/hledat? Asi jako obvykle kamennou přítomnost. Navíc opět živou hudbu Honzy Ptáka. Oranžové prvky. A u nás výjimečně také představení s přestávkou.

Helena P. v nepříjatelně nevkusné grotesce

Přednášky

Společně s Pražskými domy pořádáme stále více přednášek o umění. Konají se zpravidla v úterý od 18 hodin. Nejbližší přednášku uspořádáme společně s iniciativou Libeňský most Nebourat, Nerozšiřovat a bude na téma: Konstruktor Libeňského mostu Fr. Mencil a jeho „mostařská etika“. Přednášet bude historik umění prof. Rostislav Švácha.

úvodník

Živá přednáška a živé divadlo

Přednáška může být živá nebo mrtvá. Divadlo může být živé nebo mrtvé. Jaký je rozdíl mezi živou (mrtvou) přednáškou a živým (mrtvým) divadlem? Myslím, že nepodstatný.

Živá přednáška je (přibližně) veřejné přemítání člověka, který je odborníkem na dané téma, za soustředěné účasti posluchačů. Živé divadlo je (přibližně) veřejné žití herců, kteří mají nastudovanou nějakou strukturu situací, za soustředěné účasti diváků.

Květnový diskusní večer

13.5. po představení Dopis poslaný poštou proběhne další diskusní večer, tentokrát na téma **Divadlo jako architektura okamžiku**. Diskutovat se bude opět za účasti zajímavých hostů. Můžeme se těšit například na režiséry Radovana Lipuse a Jiřího Adámka a hudebního redaktora Matěje Kratochvíla.

Oidipus 11 minut

14. června zahrajeme další kamennou premiéru. Oidipus tentokrát obdrží podtitul „kapesní antické drama o nezbytnosti nerozbitné struktury a nevyhnutelnosti nepředvídatelné improvizace“. Budujeme stručnou kamennou zkratku v podobě čistě minimalistického jádra, které je pevně usazeno ve strukturovaném improvizovaném rámci.

Chřestýš

29. června bude na festivalu NODO Ostrava uvedena premiéra opery **Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu**. Autorem hudby je Petr Cígler, autorem libreta a režisérem Petr Odo M, hrát budou například Zdeňka B, Lenka Ch a Vladimír B. Zkoušení již začalo.

Vstupenky

Vstupenky na představení Divadla Kámen a nově i na přednášky lze nadále kupovat přes portál gout.cz. Nejrychlejší cesta vede přes program na divadlokamen.cz. (hh)

Mrtvá přednáška je (přibližně) prosté předávání informací ústní formou. Mrtvé divadlo je (přibližně) ilustrované sdělování názorů.

Má-li být přednáška živá, je nutné, aby přednášející nejen sděloval to, co ví, ale aby také s pomocí posluchačů přicházel na to, co ještě neví, co si zatím neuvědomuje. A především aby díky své konfrontaci s posluchači to, co už ví, lépe, silněji, jasněji a vášnivěji prožíval, dále objevoval mimo popsatelné sféry.

Něco podobného je nutné nastolit mezi herci a diváky živého divadla.

(Petr Odo, více na blogu odo.divadlokamen.cz)

otázka

Otázka pro režiséra:

Petře O, na stránkách Divadelních novin se objevil Tvůj nový blog s názvem Management přítomnosti. Proč právě tento název?

Myslím si, že všechna práce, kterou člověk v divadle dělá, všechno vytváření někdy i docela složitých struktur, konfigurací a podobně, směřuje v důsledku jen k tomu, aby všichni přítomní (herci, muzikanti, diváci, náhodní příchozí, ...) měli optimální podmínky k prožití intenzivní přítomnosti, nepopsatelně bohatého okamžiku, kdy se „vše otevírá“. Podle mého názoru se ostatně totéž vztahuje na všechno performanční umění, pokud ne na umění vůbec.

Osobně to v poslední době mám tak, že v divadle nebo na koncertu nic jiného než

intenzivní přítomnost nehledám, vše ostatní je pro mě nepodstatné.

V divadle mám většinou roli režiséra, a když jsem se snažil přijít na to, jak popsat jeho funkci, jak by se nejlépe dala několika slovy vymezit jeho hlavní odpovědnost, nepřišel jsem na lepší výraz, než ten management přítomnosti. Zajímavé je, že jsem nakonec musel použít slovo „management“, protože žádný z podobných výrazů jako „řízení“, „vedení“, „organizace“, „správa“ nevyhovuje...

O přítomnosti, o okamžiku, samozřejmě nejde běžným způsobem rokovat, ale slovy je možné alespoň něco naznačit, například jakýsi „všestranný směr“, kterého se lze při hledání držet. Tak se o to na tom blogu nějak zoufale pokouším...

Máte-li otázku na režiséra nebo některého herce DK, pošlete ji prosím na adresu info@divadlokamen.cz. (hh)

dvě otázky

Ve hře Ztráta obsahu v konfekčním obalu se v roli Yoshihira Takahashiho z Jokohamy objevuje Dušan H.

Dušane, kdo je Yoshihiro Takahashi?

Jeden z trojice nepříliš sympatických postav jakýchsi „konzumentů“ v groteskní rovině inscenace. Zdánlivým protipólem v této rovině je postava čtvrtá (hraje Helena Plicková), která vnějškově působí dojmem nekonzumenta, ale jde jen o kvantitativní rozdíl, protože na lepší konzumentství zatím nemá. Yoshihiro na to má prostředky i aroganci.

Dušane, myslíš si, že se budou diváci při Ztrátě obsahu bavit?

Myslím, že někteří ano. A není v tom žádný hodnocení kvality diváků ani naší inscenace. Mě na divadle moc nezajímá, jestli se bavím, ale spíš jestli mě to baví. A bavit mě to může různými způsoby – kromě humoru i obsahem, sdělením, silou výrazu, výtvarnem, hudebnem... Nemusím se bavit za každou cenu a „řachandám“ se spíš vyhýbám, i když proti jejich existenci a proti jejich divákům vlastně nic nemám.

Myslím, že příznivci-fundamentalisti Divadla Kámen budou možná naštvaní, že jsme opustili některé své zásady; odpůrci-fundamentalisti budou otráveni a naštvaní stejně jako u předchozích inscenací. A tak to má být. Pak zbývají ti, které by to mohlo prostě bavit, a myslím, že by jich nemuselo být tak málo.

(výťah z otázek a odpovědí uvedených v článku Postřehy No 15/2 na stránce divadelni-noviny.cz/divadlo-kamen-postrehy)

Dušan H s Helenou P ve Ztrátě obsahu v konfekčním obalu

rozhovor

Novou tváří v Divadle Kámen je Olga Ježková. Poprvé jsme ji mohli vidět jako matku ve hře Dopis poslaný poštou, poté se ujala rolí Editely (Deus ex offa) a ženy (Asi ani zahrada). Ve hře Ztráta obsahu v konfekčním obalu je konzultantkou v oranžové košili, a tak se ptáme:

Olgo, jak vypadá běžný den specializované a zkušené konzultantky?

Den konzultantky? Když se kolem sebe rozhlédnu, hned ráno vidím samé ubohé mozečky, kterým v podstatě není pomoci. Po zkušenostech také vím, že je to zbytečné, i když... občas se stane, že souhlasí s nabízenou slevou, pak se dostávám do nepříjemné situace a odcházím nedocenená. Večery mám vyčleněné na počítání honorářů a přemýšlení o problémech s jejich investicemi.

Olga J s Helenou P ve Ztrátě obsahu

Olgo, jak se jako konzultantka cítíš v oranžové košili? Co nosí konzultantka v černých deskách?

Myslíte můj image? Tuto starost ponechávám své vizážistce, nemám na přemýšlení o takových ubohostech absolutně čas. Jinak bych byla blázen. Co je obsahem mých desek? No comment.

Olgo, jaká je postava konzultantky? V čem se podle tebe liší od ostatních postav?

Liší se naprosto vším, ale především má (ostatně stejně jako já) ve věcech jasno. Jedině díky takovým lidem, jako jsme my dvě, se dá ve světě něčeho dosáhnout.

(ptala se Zdeňka B)

opera

Skladatel Petr C, režisér Petr Odo M, herečky Zdeňka B a Lenka Ch, herci Vladimír B a Jiří Š, zpěvačky Aneta B a Eva G a zpěváci Vojtěch S a Josef Š začali připravovat operu **Táhlý zvlněný pohyb podélného předmětu** (podtitul: o vztahu mezi ženou, mužem a chřestýšem ve společném domě) pro ostravské dny nové opery NODO 2016. Bude se hrát v Divadle A. Dvořáka 29. června od 18:30, orchestrem bude věhlasná Ostravská banda, dirigentem Ondřej Vrabec.

Tato světová premiéra bude zároveň derniérou; pokud máte chuť k výletu do Ostravy, rádi zprostředkujeme rozumné ubytování. Od 27. do 30.6. budou ke slyšení a vidění mnohá další zajímavá díla, program: www.newmusicostrava.cz/cz/nodo. (po)

báseň

V srdeční krajině

V srdeční krajině
čekám tu na sebe
až přijdu
až budu připravený.

A ty se vrátíš, ty jediný víš
že i když to bolí
a zklam tě
že to má důvod...

Dokud mě neomrzí
má omezující kontrola pro kterou musím
se dít
dělám to co mám
co nikdo nečeká...

Ale přece tě miluju
a i když je všechno v hajzlu
a přece když nic
tak aspoň něco...

*(Lumír Láska, ze sbírky Čisté srdce,
v souvislosti s Dopisem poslaným poštou)*